

Jeg vil dernæst gøre nogle Bemærkninger til de personlige og landbopolitiske Udtalelser, det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup) fremsatte til og om mig i sin Tale i Dag. Jeg vil først gøre nogle faa Bemærkninger til Spørgsmaalet om Skylden for Nedgangen i Svineproduktionen. Jeg vil undgaa Gentagelser og henholde mig til de Udtalelser, den højtærede Indenrigsminister fremsatte. I og for sig var det en saa saglig Dokumentation af Aarsagen til Nedgangen, at den ikke behøver at uddybes nærmere, jeg ønsker kun at knytte disse Bemærkninger dertil, at for mig staar det saaledes, at Konservatismen i det danske Landbrug ikke er saa stor, at man holder sig til en Produktion igennem 2 Aar, hvis denne er urentabel, i Særdelshed naar vi er inde i en Periode for dansk Landbrugsvirksomhed, da andre Produktionsgrene indenfor Landbruget bliver gunstigere og gunstigere, og det har været Forholdet, baade hvad angaar Smørproduktion, Kvægproduktion og Hesteopdrætning, samtidig med at Kornpriserne ogsaa er steget i tilsvarende Grad, for ikke at tale om Udbyttet af Frødyrkning og slige Ting. Saa stor Konservatisme findes der ikke i det danske Landbrug, selv om der er en Del i den Retning, det ærede Medlem gjorde opmærksom paa. Men jeg kan tænke mig, at det ærede Medlem, der beraaber sig paa sit praktiske Kendskab til Landboforhold i Modsætning til os andre, er kommet i den Situation, at han har lidt Tab paa sin Svineproduktion. Nu er det en Kendsgerning indenfor Landbruget, særlig indenfor den dyriske Produktion, at den Del af Produktionen, man vier den største Omhu, faar man som Regel ogsaa det bedste Udbytte af, og jeg kan tænke mig, at det ærede Medlem har gaaet og set skævt til sine Grise i de Par Aar. Maksimalprisen har eksisteret, og derfor har de givet ham et daarligt Udbytte, og saa tror han, at alle vi andre har været lige saa daarligt stillede. Jeg kan oplyse overfor det ærede Medlem, selv om han tvivler om mit praktiske Kendskab til Landboforhold — jeg vil dog i denne Forbindelse gøre den Bemærkning, at jeg tror, jeg har haft meget mere med praktisk Landbrug at gøre i de sidste 25 Aar end det ærede Medlem —, at jeg har aldrig i de 25 Aar, jeg har været Landmand, haft saa gunstige Vilkaar for Flæskeproduktionen som i 1916. Dette skyldes maaske, at jeg gerne vil gøre mit bedste og opnaa det bedst mulige Resultat. Det ærede Medlem talte om en Udtalelse, de har ovre i Jylland om et eller andet. Vi har ogsaa indenfor den Produktion, jeg her omtaler, en Karak-

teristik for et vist Forhold: naar vi har Uheld med Produktionen og i vor Svinesti har saadan en stivsyg og stridbørstet Skrighals, der ikke vil trives, saa har vi under disse Forhold faaet et Kælenavn til den og kalder den en „Pinstrup“.

Naar man ser nøgternt paa Forholdene og ikke lader sig paavirke af Stemninger, kan vi vel være enige om, at Nedgangen i Produktionen skyldes de overmægtige Aarsager ude fra, som allerede tidt er nævnte. Jeg tror, man nødvendig skulde beraabe sig paa sit praktiske Kendskab til danske Landbrugsforhold, naar man ikke vil anerkende det, som her er omtalt, som Aarsagen til Nedgangen.

Det ærede Medlem omtalte, at jeg meget havde interesseret mig for en Centralisation af vor Kreatureksport til alle Eksportsteder. Dette er for saa vidt rigtigt, ikke fordi jeg, som det ærede Medlem gerne vil give det Udseende af, vil føre en Landbrugspolitik paa det Omraade, jeg har at gøre med, som skulde skade det danske Landbrug; men jeg tror, at Forholdene, som de har udviklet sig, har nødvendiggjort en Centralisation, for at man nogenlunde kan have Haand i Hanke med den skandinaviske Vareudveksling, som vi alle gerne vil have i en for alle Parter saa god Gænge som muligt. Jeg indrømmer, at det er en Slappelse af Konkurrencen, jo stærkere Centraliseringen bliver, men vi har, som jeg tidligere nævnedes, til Gengæld faaet en Konkurrent i Hjemmemarkedet, som ikke nogen Sinde før har været tilstrækkeligt til at sætte Prisen og Klassificeringen op i et saadant Prisniveau som nu, da vi under Krigen har haft det bedre.

Jeg vil dernæst pege paa et Forhold, som ogsaa har nogen Betydning, og det er det, at naar man som Repræsentant for Landbruget har været med til at træffe Overenskomster med andre Staters Repræsentanter, saa har man en moralsk Forpligtelse til at gøre sit til, at de Aftaler kan holdes. Jeg for mit Vedkommende vil i alt Fald nødvendig være med til som Landbruger at mene, at det er ligegyldigt, hvorledes det kommer til at gaa med Aftalerne, og at man blot skal tage det meste med, som Forholdene nu kan tilbyde.

Jeg omtalte i Gaar, hvorfor jeg ikke tror, at Eksportantallet af Kreaturer pr. Uge vil blive saa stort som paa tidligere Tidspunkter, idet den Ordning, vi nu er ved at forhandle om, naar den vedtages, vil betyde og betinge et større Forbrug herhjemme. Vi har allerede nu en Reduk-